

Folkhälsa och hållbarhet

Regeringskansliet, Finansdepartementet

Remiss av SOU 2020:46 En gemensam angelägenhet**Sammanfattning**

Region Gävleborg anser att betänkandet är viktigt i en tid när ojämlikheten ökar och olika grupper av människor har olika möjlighet att ta del av välfärden och samhällets utveckling. Betänkandet spänner över ett flertal politikområden och har en bred ansats. Region Gävleborg uppskattar det breda greppet och att betänkandet presenteras ur ett livsloppsperspektiv. Vi upplever att det bidrar till en helhetssyn och att det visar på komplexiteten i frågan, vilket är avgörande för att kunna göra skillnad inom respektive politikområde. Samtidigt innebär det breda greppet att det är svårare för specialiserade myndigheter och enheter att kommentera och ta till sig innehållet.

Region Gävleborg är överlag positivt inställd till betänkandet. Vi delar också i huvudsak betänkandets analys. Vi upplever att betänkandet har bidragit till ökad förståelse för ämnets komplexitet och välkomnar särskilt att det betonas att ojämlikhet är självförstärkande. Sammantaget visar betänkandet att ojämlikhet måste bekämpas aktivt och att det är nödvändigt med (samordnade) insatser från flera politikområden på olika nivåer.

Region Gävleborg menar att Sveriges regioner utgör en viktig sådan instans. Ur detta perspektiv är det problematiskt att det regionala perspektivet saknas i betänkandet. Det finns lokala och regionala förutsättningar som påverkar människors förutsättningar. Detta beskrivs och analyseras inte i tillräcklig utsträckning. Det regionala utvecklingsuppdraget för Sveriges regioner är också frånvarande. Regionerna har en viktig roll för ökad jämlikhet och jämställdhet, inte minst inom ramen för det regionala utvecklingsuppdraget. Genom samordning av det regionala utvecklingsarbetet och regionala utvecklingsstrategier finns möjlighet, att utifrån regionala förutsättningar, påverka utvecklingen mot ökad jämlikhet. Det hade kunnat tydliggöras i betänkandet.

Region Gävleborg vill också lyfta fram vikten av det regionala perspektivet i åtgärdsförslag och slutsatser. Det gäller särskilt betänkandets slutsats om att expertmyndigheter bör lokaliseras efter andra principer än regionala hänsyn. Region Gävleborg vill framhålla att den statliga närvaron är av stor vikt för den regionala kompetensförsörjningen och menar att expertmyndigheter mycket väl kan få en god kompetensförsörjning i regioner utanför storstadsområdena. Region Gävleborg delar alltså inte betänkandets slutsats.

Region Gävleborg välkomnar att betänkandet tydligt lyfter fram strukturella förutsättningar och hinder för ökad jämlikhet. Samtidigt menar vi att det strukturella perspektivet hade kunnat vara mer utvecklat i vissa delar av betänkandet. Vi upplever att analyserna ibland begränsas till grupsammansättning, eller förändringar i grupsammansättning, och därmed

missar övergripande förklaringar kopplade till strukturella hinder, normer och system.

Det intersektionella perspektivet hade kunnat vara starkare i analyser och åtgärdsförslag. Exempelvis saknar vi analys över hur maktordningar och diskrimineringsgrunder påverkar och förstärker varandra. Vi saknar också de ”drabbade” gruppernas perspektiv. Betänkandet hade kunnat inkludera mer forskning kring hur individer och grupper ser på sin situation. Enligt Region Gävleborgs pågående utredning *Jämlikt Gävleborg* är förbättrade möjligheter att komma till tals och påverka både den egna situationen och samhällsutvecklingen viktiga åtgärder för en ökad jämlikhet.

Som helhet ser Region Gävleborg positivt på betänkandets intentioner, förslag och bedömningar. Nedan följer generella kommentarer till hela betänkandet, och sedan kommenteras de enskilda avsnitten.

Utifrån rådande pandemi yttrar sig Region Gävleborg i detta yttrande främst utifrån rollen som regionalt utvecklingsansvarig, även om vi i delar även kommenterar utifrån andra regionala roller.

Kommentarer

Generella kommentarer

- Region Gävleborg delar i huvudsak betänkandets analys och beskrivning av ojämlikhet. Beskrivningarna bekräftas också i vår egen pågående utredning *Jämlikt Gävleborg*. Denna regionala utredning speglar i högre grad inomregionala skillnader, vilket betänkandets analys inte riktigt når fram med. Vi ser behov av att analyser av ojämlikhet också görs på regionala och lokala nivåer. Genom lokalt anpassade analyser samt lokal förankring kan ökad förståelse och ägarskap skapas hos de olika aktörer som på lokal och regional nivå har möjlighet att påverka ojämlikheter, såväl inom sina respektive ansvarsområden som i samverkan.
- Det finns en generell avsaknad av intersektionellt perspektiv. Exempelvis saknar vi analys av hur maktordningar och diskrimineringsgrunder påverkar och förstärker varandra. Vi saknar även normkritisk analys kopplat till vithetsnorm respektive heteronorm. Då detta saknas i betänkandet återspeglas en avsaknad av dessa delar även i åtgärdsförslagen.
- Det finns en generell avsaknad av ungdomsperspektiv/elevperspektiv. Den forskning som presenteras inkluderar till exempel inte elevernas synpunkter på skolan. Enligt mucf:s fokusrapporter framhåller många unga att de saknar fler vuxna i skolan utöver lärare; att de oroas av lärares

stress att inte räkna till; och att de inte får den hjälp de behöver av elevhälsan, detta missas nu i betänkandet

- Artikel 3 i barnkonventionen slår fast att barnets bästa i första hand ska bedömas och beaktas vid alla åtgärder och beslut som rör barn. En prövning av barnets bästa behöver göras vid åtgärdsförslag som direkt eller indirekt påverkar barn.

Kommentarer till de enskilda avsnitten i betänkandet

Kapitel 1. Inledning

I resonemanget om att legitimiteten av (vissa) skillnader i levnadsförhållanden är beroende av individens handlingsutrymme (om skillnaderna beror på faktorer som den enskilde råar över och kan hållas ansvarig för) saknar vi beskrivning av att handlingsutrymme också påverkas av vilken social grupp du tillhör. Detta beskrivs väl i SOU 2017:47 *Nästa steg på vägen mot en mer jämlik hälsa*.

DEL I – BAKGRUND

Kapitel 3. Ojämlikhet – läge och utveckling

Region Gävleborg hade uppskattat om det i betänkandets beskrivning av läget i Sverige också funnits ett tydligare geografiskt perspektiv, utifrån att det finns skillnader mellan stad och land och också skillnader mellan och inom regioner och kommuner. Att synliggöra detta är av vikt inte minst för regionalt utvecklingsansvariga aktörer som genom sina målsättningar och prioriteringar i regionala utvecklingsstrategier kan ha en påverkan på exempelvis könsstereotypa utbildningsval, utbildningsarv mellan generationer och integration på arbetsmarknaden.

Region Gävleborg saknar ibland ytterligare ett steg i analysen, särskilt kopplat till beskrivning och analys av integration. Som exempel anges på sida 180 att en viktig del av förklaringen till att andelen med låg disponibel inkomst har ökat bland barnfamiljer med två eller fler barn är att hushåll med två eller fler barn är vanligare i familjer där barnen har utländsk bakgrund. Här borde förklaringen snarare vara otillräcklig integration på arbetsmarknaden, inte vilka som ingår i de respektive analysenheterna. Genom denna formulering kan ansvar ses ligga hos den analysenhet som ingår, och inte i det system, de strukturer som skapar ojämlikheter.

Kapitel 4. Ojämlikhetens ursprung och dynamik

Region Gävleborg välkomnar att betänkandet lyfter att ojämlikhet är självförstärkande och kräver aktivt motstånd. Vi upplever att betänkandet har bidragit till ökad förståelse för detta och hoppas på engagemang från flera departement, myndigheter samt regionala och kommunala förvaltningar.

DEL II – LIVSCYKELN

Kapitel 8. Utbildningsåren

Region Gävleborg menar att följande förslag från betänkandet är frågor som kan vara viktiga att utreda vidare ur ett regionalt kompetensförsörjningsperspektiv:

- Ett ökat statligt ansvar för skolsystemet genom bl.a. en regionalisering av Skolverket. På så sätt kan bättre nationella fastställda mål förverkligas och utvärderas.
- En ökning av ambitionsnivån för yrkesvägledningen i skolorna i syfte att intressera barn och ungdomar med svag studiesocial bakgrund för högre studier och öka intresset för yrkesval som överskrider traditionella könsrollsgränser.
- Ett ökat statligt ansvar för vuxenutbildningen både avseende organisation och finansiering.
- En utveckling av en strategi för distansutbildningen och för hur lärcentra kan utvecklas vidare i syfte att stötta kompetensutvecklingen i synnerhet i glesare regioner.
- Tillsättande av en utredning med uppdrag att föreslå åtgärder för långsiktig kompetensförsörjning och kvalitetsförstärkning inom förskolan. Utredningen bör se över behov av utbildningsplatser till förskolelärarprogrammet, utformning av detsamma och alternativa vägar för kompetensförsörjning till förskoleverksamhet.

Kapitel 9. Arbetslivet

Region Gävleborg anser att kapitlet i hög utsträckning fokuserar på individer och kortsiktiga lösningar eller hinder som gör att olika grupper har svårt till inträde på arbetsmarknaden. Vi saknar ett större fokus på strukturella hinder som gör att arbetsmarknaden har svårt att vara tillgänglig för grupper/individer som inte utgör norm. För att nå ökad jämlikhet behöver utbildningsväsendet och arbetsmarknaden blir mer inkluderande; normer och synsätt behöver förändras och mer individanpassade och flexibla lösningar behöver skapas för att fler ska kunna delta utifrån deras förutsättningar. Det behövs, med andra ord, en ökad välvilja från arbetsmarknadens och utbildningsväsendets parter att se möjligheter hos olika grupper av flickor, pojkar, kvinnor och män.

Det är i sammanhanget intressant att belysa Arbetsintegrerande sociala företag (ASF) som exempel. ASF bidrar till att individer med funktionsvariationer kan arbeta 100 % av sin egen förmåga. Betänkandet anger att det finns två övergripande alternativ för att öka anställningsbarheten (sida 368).

Arbetsintegrerande sociala företag som företeelse kan vara ytterligare ett alternativ för etablering på arbetsmarknaden.

Kapitel 10. Vuxenlivet

Region Gävleborg saknar överlag ett intersektionellt perspektiv i de beskrivande texterna. Beskrivningen av jämställdhet är ett exempel. Region Gävleborg anser att jämställdhet bör finnas med löpande i alla avsnitt, ej enbart som ett eget avsnitt. Dessutom bör fler perspektiv (exempelvis ålder, bakgrund, könsidentitet) tas in vid beskrivningen av jämställdhet. Överlag när jämställdhet tas upp så bygger texten på en heteronorm där främst utmaningar för kvinnor lyfts. Avsaknaden av intersektionalitet gör att utmaningar kopplade till könsroller och normer blir begränsade och uppdelade. Ett exempel är när ett modernt samhälle med traditionella normer beskrivs (sida 430): beskrivningen kopplas främst till invandrarkvinnor, en bredare diskussion om traditionella normer för andra grupper eller individer förs inte.

Makt och resurser tillfaller i dagens samhälle i högre grad män. Betänkandet belyser denna snedfördelning av makt genom att, när jämställdhet beskrivs, främst beskriva utmaningar för kvinnor. Detta är viktigt, men vi anser samtidigt att jämställdhet hela tiden behöver belysas ur *både* mäns och kvinnors perspektiv eftersom förändringar behöver ske på båda sidor. Ett exempel är beskrivningen av hemarbetets fördelning. Betänkandet beskriver framförallt konsekvenser för kvinnor, men missar konsekvenser för män. Män som tar mindre ansvar för det obetalda hemarbetet kan få mindre kontakt med sina barn samt överlag en lägre grad av övriga sociala kontakter och mindre vana att diskutera frågor om hälsa och välmående.

Region Gävleborg anser att delaktighet och deltagande är förutsättningar för att utvecklas och bidra till samhället och att det även inom detta område idag råder ojämlikheter. Betänkandet hade kunnat beskriva detta i större utsträckning, än vad som görs i Kapitel 10. Vuxenlivet, samt även lagt förslag för en mer inkluderande civilsamhällespolitik.

Kapitel 12. Den rumsliga dimensionen

Avsnittet återspeglar en samhällsstruktur utifrån en urban norm, där täthetskriterier är förklaring till ekonomisk tillväxt. Denna förklaringsmodell tar dock inte fasta på de inomregionala skillnader som finns i varje region. Inomregionala skillnader utifrån ett jämlikhetsperspektiv finns både i större städer, mindre tätorter och landsbygd. Betänkandet skulle tjäna på att ytterligare spegla denna bredd. De försök och exempel som finns är inte tillräckliga, utan förstärker snarare den urbana normen. Stockholm beskrivs utifrån särart, medan "Landsbygdsregion" beskrivs som ett tvärsnitt över landet (sida 477): "Samtidigt hade den genomsnittliga stockholmaren ungefär 1,4 gånger högre ekonomisk standard än en genomsnittlig person i en landsbygdsregion långt från en större tätort".

Region Gävleborg delar inte betänkandets slutsats om att expertmyndigheter bör lokaliseras efter andra principer än regionala hänsyn. Region Gävleborg vill framhålla att den statliga närvaron även är av stor vikt för den regionala

kompetensförsörjningen. Region Gävleborg menar att expertmyndigheter mycket väl kan få en god kompetensförsörjning i regioner utanför storstadsområdena.

Kapitel 13. Invandring, mottagande och integration

13.3.2 Nyanlända vuxna, sid 494

Region Gävleborg saknar beskrivningar av fler aktörer och deras bidrag till integration. Vi vill framhålla att även idéburna aktörer i det civila samhället gör insatser som är betydelsefulla, exempelvis genom språkträning och arbetspraktik. Även offentliga aktörer i främjandesystemet har under lång tid bedrivit utvecklingsprojekt för att öka mångfalden i näringslivet och på arbetsmarknaden, t.ex. Företagande på lika villkor.

DEL III – ÖVERVÄGANDEN OCH FÖRSLAG

Kapitel 17. Utbildning och kultur

I kapitlet saknar vi analys/diagnos av övriga aktörer, exempelvis rektorers, elevhälsoteam eller studieyrkesvägledares, involvering i skolan. Det nämns i *kap 8 utbildningsåren*, att det är många skolor som just brister i elevhälsan och övrigt stöd i skolan, det saknas här.

17.3.6 Uppsökande kulturpolitik

Betänkandet konstaterar att kulturdeltagandet är större i städerna och kopplar detta till utbildningsnivå. Tillgång till kultur i glesbygden eller i mindre orter påverkas också i hög grad av en sämre tillgång till lokaler för kultur och ofta sämre turtäthet i kollektivtrafik på kvällar och helger. För barn och unga som åker skolskjuts kan det också svårt att ta del av kulturskolans verksamhet om den inte ryms inom ramen för skoldagen vilket sannolikt särskilt drabbar barn och unga som inte kommer från en kulturellt stark bakgrund.

De allmänna bibliotekens roll som mötesplats, offentligt rum och plats för kultur och bildning är mycket viktig. Precis som betänkandet lyfter är det mycket viktigt att ordningsproblem som påverkar både arbetsmiljö och miljön för besökarna kan lösas.

Betänkandet föreslår att kraven på att kulturpolitiken ska vara uppsökande skärps. Bristen på lokaler för kultur, framför allt professionell kultur, måste lyftas i detta sammanhang. Sannolikt påverkar tillgång till biblioteksfilialer, bygdegårdar/samlingslokaler, biograflokaler och kollektivtrafik mer än viljan att bedriva uppsökande verksamhet. Verksamhet i glesbygd med mindre befolkningsunderlag medför högre kostnader och skulle gynnas av förstärkta stöd.

Om skolverksamheten blir statlig och exempelvis Skolverket får en regional indelning som följd av detta kan det påverka möjligheten till nära samverkan med den kommunala kulturskolan. Möjligen behöver då frågan om en möjlig regional

roll gentemot kulturskolorna då diskuteras igen (gjordes tidigare inom ramen för kulturskoleutredningen En inkluderande kulturskola på egen grund SOU 2016:69) som en del i helheten.

Kapitel 18. Arbetsliv

18.1 Arbetsliv, Problem och diagnos

Angående insatser för att öka inträdet på arbetsmarknaden kan företeelser som arbetsintegrerande sociala företag bidra till att minska glappet och utanförskapet.

Kapitel 19. Mottagande och integration

Region Gävleborg menar att följande förslag från betänkandet är frågor som kan vara viktiga att utreda vidare ur ett regionalt kompetensförsörjningsperspektiv:

- förslag om att låta utreda möjligheten att öka den yrkesrelaterade undervisningen inom språk- introduktionsprogrammet.
- förslag om att utreda möjligheten att Arbetsförmedlingen eller bemanningsföretag tar över arbetsgivaransvaret för personer med subventionerade anställningar.

Kapitel 21. Regionala frågor

Region Gävleborg vill uppmärksamma följande förslag där Region Gävleborg menar att betänkandet fångat frågor som kan vara viktiga ur ett regionalt kompetensförsörjningsperspektiv att utreda vidare:

- Fortsatt viktigt att stärka den lokala statliga närvaron lokalt och regionalt.

Dock vill Region Gävleborg bredda bilden och delar inte betänkandets slutsats om att expertmyndigheter bör lokaliseras efter andra principer än regionala hänsyn, såsom möjlighet till kompetensförsörjning och kunskapsutbyte. Region Gävleborg vill framhålla att den statliga närvaron även är av stor vikt för den regionala kompetensförsörjningen. Region Gävleborg menar att expertmyndigheter mycket väl kan få en god kompetensförsörjning i regioner utanför storstadsområdena. Vi delar Landsbygdskommittén (SOU 2017:1) bedömning att även om inga externa effekter skulle uppstå kan tillskottet av arbetstillfällen ändå vara väldigt viktigt. Inte minst gäller detta eventuella tillskott av kvalificerade arbetstillfällen, som kan bidra till en mer diversifierad lokal arbetsmarknad. Vi menar att bidrar den här typen av lokalisering bidrar till länets totala kompetensförsörjning.

Social snedrekrytering till högskolor är en särskild utmaning för Gävleborg, då utbildningsnivån är relativt låg. Fysiskt avstånd till lärosäten är en känd faktor, men för att minska snedrekryteringen behövs ytterligare breda satsningar. Inom ramen för det kompetensförsörjningsarbete som sker i regionerna är utveckling av lärcentrum en viktig del. Betänkandet efterlyser en strategi för att genom digital teknik tillgängliggöra högre utbildning i hela landet. Detta är viktigt, men en bärande del i tillgängliggörandet är den bristfälliga infrastrukturen. Gävleborg har,

med stor andel befolkning på landsbygden, stora utmaningar: det är extra dyrt att bygga ut och intresset från marknadsaktörerna är begränsat. Betänkandet tar fasta på detta, dock utan att föreslå några konkreta åtgärder. Lärcentrum lyfts även som förslag (sida 779), att genomföra en studie av betydelsen av Lärcentrum. Region Gävleborg har inget att invända mot fördjupad kunskap på området, men påminner om kompetensförsörjningsuppdraget som ligger på regionalt utvecklingsansvariga och inkluderar etablering av Lärcentrum.

Kapitel 23. Hälso-och sjukvård

Region Gävleborg saknar beskrivningar av särbehandling vad gäller bemötande och behandling, såväl kopplat till rasism och andra former av diskrimineringsgrunder, vilket får en direkt påverkan på jämlikhet inom hälso- och sjukvården. Vi saknar även en beskrivning av minoritetsstress kopplat till vithetsnorm respektive heteronorm.

Region Gävleborg saknar generellt ett intersektionellt perspektiv. Exempelvis saknar vi en jämlikhetsaspekt utifrån diskrimineringsgrunderna i beskrivningen av levnadsvanor. En sådan beskrivning kan visa på tydligare skillnader och därmed ge en bättre bild över vad som behöver prioriteras.

Föräldraskapsstöd både individuellt och i grupp är viktigt för att öka kunskapen hos nyblivna föräldrar om barns utveckling och behov. Region Gävleborg anser att den nationella strategin för stärkt föräldraskapsstöd, utöver den rekommendation som betänkandet ger, också behöver uppdateras då mycket av innehållet idag riktar sig till mödrarna och inte alltid till partnern.

Region Gävleborg är inte övertygade om att ett utökat uppdrag att följa folkhälsoutvecklingen är det som krävs för att stärka det förebyggande folkhälsoarbetet. Vi menar att primärvården redan idag har ett tydligt uppdrag kring förebyggande arbete och prevention. De flesta regioner har också ett väl utarbetat arbete för uppföljning av folkhälsa samt på olika vis samverkan med kommuner. En förutsättning för en mer jämlik vård är ett nyttjande av tillgänglig data. Som vi kommenterar nedan (till kapitel 27) upplever vi att hälso- och sjukvårdsdata för gruppen barn och unga idag är svårtillgänglig och att avidentifierad och jämförbar elevhälsodata vore en tillgång.

Kapitel 24. Transfereringar – barn och familj

Region Gävleborg saknar en normkritisk analys i kapitlet. Beskrivningarna utgår i huvudsak ifrån att alla familjer består av mamma, pappa, barn samt tar lite hänsyn till att det finns andra sätt att arbeta än som (heltids)anställd.

I kapitlet saknar vi ett större fokus på barnets perspektiv och vilka konsekvenser förändringarna kan få för barnet.

Kapitel 27. Institutionella frågor

27.3.2 Sociala investeringar

Region Gävleborg instämmer med betänkandet om att det är svårt att få i gång verksamhet inom området för sociala investeringar. Detta då få vågar satsa tidigt och vi upplever att regelverken sätter hinder för det. Vi ser därför positivt på förslaget om klargörande av regelverk och precisering av begrepp. Vi menar att en för snäv syn på begreppet kan riskera de långsiktiga effekterna av investeringarna.

Region Gävleborg ser positivt på förslaget om gemensam nationell analysresurs. Detta skulle kunna bestå av en ny myndighet, eller ingå i uppdrag för redan befintlig myndighet. Region Gävleborg ser särskilt positivt på att denna analysresurs ska föra dialoger med kommuner och regioner för att utveckla och standardisera vetenskapligt grundade metoder. Vi upplever att det finns ett stort behov av detta stöd. I vårt arbete med regionala sociala investeringsmedel har erfarenhetsutbyte med andra regioner och kommuner varit mycket betydelsefullt för både uppstart och genomförande. Ytterligare stöd i analyser av effekter, så väl sociala som ekonomiska, vore mycket värdefullt för att kunna bibehålla och vidareutveckla arbetet. Vi ser det också som viktigt att analysresurs i sitt arbete med att standardisera erfarenheter av sociala investeringar kan ge exempel på ”best practice”. I synnerhet ”best practice” för att arbeta med gränssnittet mellan stat, region och kommun.

Region Gävleborg tror att stödet från den föreslagna analysresursen, samt anslaget som där skulle förvaltas, skulle kunna innebära en katalysator för att få fler regioner och kommuner att våga investera i systematiskt utvecklingsarbete för bättre effekter för sina målgrupper. Att få ett större antal sociala investeringar prövade och utvärderade skulle kunna utgöra en stor tillgång till kommuner och regioner. Vi vill dock uppmantra till att ett kriterium för investeringar som beviljas medel från analysmyndigheten bör vara möjlighet till spridning till fler delar av landet.

27.3.5 Dataunderlag för analys och forskning

Region Gävleborg instämmer i förslaget att *utreda behovet av kompletterande dataregister för uppföljning, tillsyn, utvärdering och forskning inom de nämnda områdena och eventuellt andra där liknande behov kan identifieras*. Särskild uppmärksamhet bör riktas mot områden där datainsamling under senare år har försvårats till följd av nya styrregimer. Region Gävleborg upplever idag att hälso- och sjukvårdsdata för gruppen barn och unga är svårtillgänglig. Elevhälsodata är ett viktigt verktyg inom skolhälsovården, men den har ett outnyttjat mervärde då det inte är åtkomligt, synkroniserat mellan olika huvudmän och dessutom varierar vad som undersöks inom gruppen mellan olika regioner och kommuner. Det är därför svårt att göra analyser som kan fungera som ett kunskapsstöd för gruppen barn och unga.

En förutsättning för en mer jämlik vård är ett nyttjande av tillgänglig data. Så länge vi inte har tillgång till avidentifierad och jämförbar elevhälsodata, är barn och ungas hälsoläge svårt att analysera och följa upp. Den variation och bristande tillgänglighet som vi idag upplever kan tyda på ett behov av nationell styrning och

samordning. Region Gävleborg har ett behov av ett mer sammanhållet system för analys (kunskapsbaserad vård) som innebär att uppgifter från både kommuner och regioner beaktas, att kunskapsstyrning samordnas och att ömsesidigt nyttjande av data förstärks. Tillmötesgår detta finns bättre förutsättningar för analys, forskning och uppföljning, och därigenom mer jämlik vård.

Kapitel 30. Framåtblick

Region Gävleborg menar att de olika hållbarhetsperspektiven ekonomiskt, miljömässig och socialt hänger ihop. Det är med den utgångspunkten som vi behöver motverka ojämlikhet i samhället. Minskad ojämlikhet kan bidra till att lösa klimatutmaningarna. Detta perspektiv saknas i betänkandet.

Kapitel 31. Författningsförslag

Författning 31.6 Förslag till förordning om ändring i förordning (2010:1138) om samhällsorientering för vissa nyanlända invandrare

Föreslagen förändring ”Jämställdhet mellan kvinnor och män” bör ändras till ”Jämställdhet i Sverige”.

Kapitel 33. Konsekvenser av förslagen

Många av förslagen påverkar barn i hög utsträckning. Barnkonsekvensanalyser och prövningar av barnets bästa måste genomföras vid införande av dessa förändringar.

Regionstyrelsen

Eva Lindberg
Regionstyrelsens ordförande

Göran Angergård
Regiondirektör